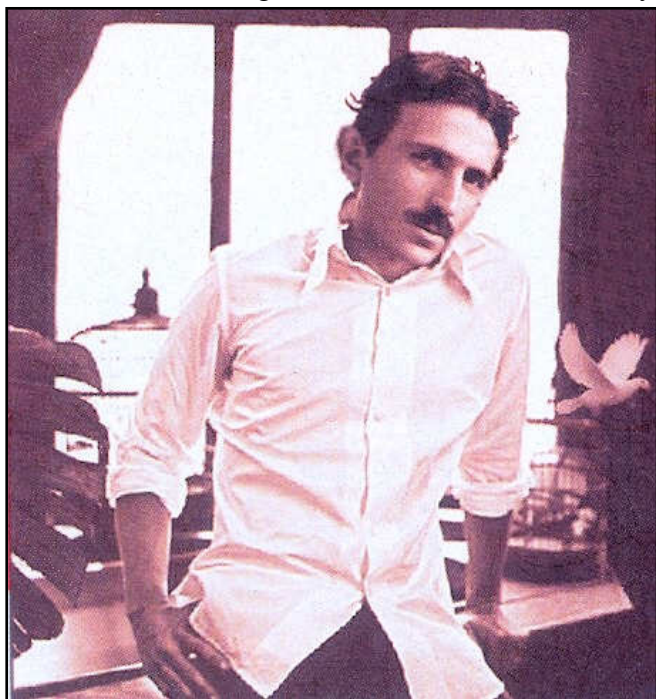

Longitudinális telekommunikáció

(Működési leírás)

Frissítés: 2023. június 21.

Korunk nagy feltalálója Nikola Tesla. Bár találmányainak zömét a XIX. század végén alkotta, nimbusza mindmáig töretlen. Hírnevét, tekintélyét nagyrészt annak köszönheti, hogy mindmáig

nem értjük találmányainak működési módját. Nem azért, mert eltitkolta, sőt ennek éppen ellenkezőjét tette. Több tucat előadást tartott Amerika és Európa nagyvárosaiban, ahol látványos bemutatókon népszerűsítette találmányait. Működési módjukkal kapcsolatba azonban nem tudott pontos, precíz magyarázattal szolgálni, mert az elektromosság 120 évvel ezelőtti szintjén még nem álltak rendelkezésre azok a szakkifejezések, amelyekkel ezt megtehetette volna. Az elméleti alapok a XIX. század végén még meglehetősen hiányosak voltak, akkoriban a fizikusok még azt sem tudták, hogy a villamos áramot az elektronok hozzák létre.¹ Tesla sem tudta, hogy milyen sugarakkal dolgozik. Azt hitte, hogy az általa előidézett fényjelenségek kiváltó oka a sztatikus elektromosság.²

Ma már tudjuk, hogy ennek a jelenségnek semmi köze a sztatikus elektromossághoz. Tesla mágneses sugarakat állított elő. Annak is a legtokélatesebb módját, az elektromos kisugárzástól mentes mágneses sugárzást. Nem elektromágneses hullámokkal dolgozott, mint mi, hanem éteri kisugárzással. Ezt szolitonhullámokkal gerjesztette. Erről szintén nem volt tudomása, mivel akkor még nem volt oszcilloszkóp, amellyel a jelalakot vizsgálhatta volna. A szolitonhullámot is meglehetősen körülményesen, egy átalakított kommutátoros motorral állította elő. Ilyen körülmények között valóságos csodát művelt. A szolitonhullámmal történő kísérletezés során már a XX. század elején feltalálta a rádiót, sőt a mobiltelefont. Ő maga sem hitte el, hogy ilyen nagy dolgot alkotott, ezért ez utóbbi találmányát be sem nyújtotta szabadalmaztatásra. A dokumentáció azonban fennmaradt róla, ami ezen a téren is bizonyította abszolút elsőbbségét.

A szolitonhullámok hírközlésben való alkalmazásával Tesla valójában felfedezte a longitudinális jeltovábbítást. Ezen alapul az univerzum legtokélatesebb telekommunikációs rendszere. Ezt használják a földönkívüliek is. Erre épül a telepátia, sőt a jósek is ezeknek a hullámoknak a segítségével veszik fel a kapcsolatot a túlvilággal. A longitudinális hullám lényege, hogy nem az elektromos kisugárzás kelti, amely haladására merőleges transzverzális hullámot hoz létre. Mivel az elektron a fémes vezetőben marad, a jelet az oszcilláló transzverzális hullám továbbítja. Ezt az oszcilláló hullámot elektromágneses hullámnak nevezik és fotonokból áll. Mivel a fotonok és az elektronok

¹ Ezt Joseph John Thomson állapította meg 1897-ben, és még jó néhány év eltelt, mire ez a felfedezés általánosan ismerré vált az elektromos iparban. (Thomson is csak 1906 kapott fizikai Nobel-díjat az elektron felfedezésért.) Ő még úgy gondolta, hogy az atom egy pozitív töltésű gömb, amelyben elszórva a pozitív töltéssel azonos mennyiségű negatív töltések találhatók kis részecske, elektron formájában. Ezt a „mazsolás puding”-modellt később Ernest Rutherford módosította a jelenleg is elfogadott és tanított „naprendszer”-szerű modellre, mely szerint az elektronok az atommag körül keringenek. Sebességük óriási, ezért korunk fizikusai már nem elektronokról beszélnek, hanem energiapályákról.

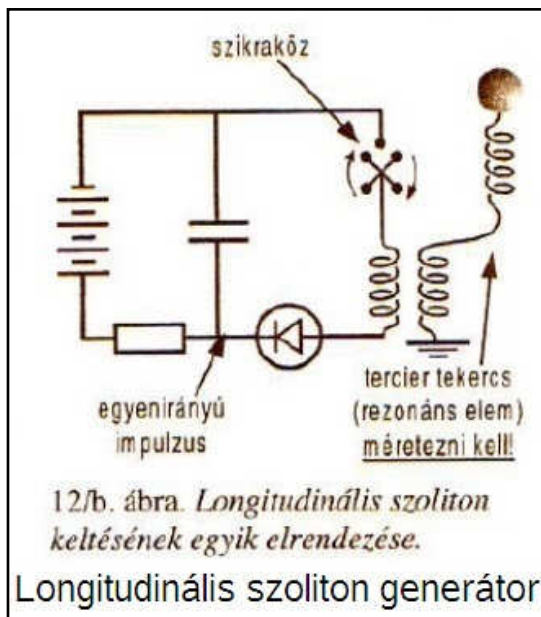
² Ezt a jelenséget már az ókori görögök is ismerték, de tudományos rangra Benjamin Franklin emelte a XVIII. század második felében.

nagyjából egy mérettartományba tartoznak, az elektromágneses hullám sebessége azonos az elektronáramlás sebességével, ami megegyezik a fénysebességgel.

Ezzel szemben a longitudinális hullám haladási irányban kelt rezgéseket, és hordozója az éter. Az elektronok miközben előre haladnak, nekiütköznek az éteri részecskének. Lökődésükkel modulálják az étert. Mivel az éteri részecskék mérete 12 nagyságrenddel kisebb, mint a fotonoké, áramlási sebessége 12 nagyságrenddel nagyobb. Ez a titka az óriási áramlási sebességüknek. Ez az oka annak, hogy az univerzumban sehol sem használnak elektromágneses hullámokat. Az elektromágneses hullámok nem csak lassúak, a hatótávolságuk is meglehetősen csekély. Erősen függ a hullámhossztól. Minél kisebb a hullámhosszuk, vagyis minél nagyobb a rezgési frekvenciájuk, annál kisebb távolságra jutnak el. Már az URH sávban tevékenykedő rádió- és televízióadók hatótávolsága sem haladja meg a 60 kilométert. A mikrohullámú jelek pedig néhány kilométer után elhalnak. (A mobiltelefon-társaságok azért telepítenek olyan sűrűn reléállomásokat. A mostanában bevezetésre kerül 5G-s hálózatok pedig olyan magas frekvenciát alkalmaznak, amelyet már az egyes helyiségek közötti közfalak is leárnyékolnak.)

Az éteri hullámokat viszont semmi sem árnyékolja le. Az éterionok akadálytalanul átszáguldanak az anyagi világon. Mivel nem nyelődnek el, hatótávolságuk igen nagy. Több millió fényévnnyire is azonnal eljutnak. Ezek után érthetetlen, hogy mi miért nem használjuk ezt a jeltovábbítási módot. Az elmúlt száz év során beleragadtunk a Marconi-féle elektromágneses hírközlésbe, és szakembereink nem hajlandóak tudomást venni a Tesla által javasolt módszerről. Pedig a longitudinális adó- és vevőberendezések nem csak korlátlan hatótávolságúak, hanem tökéletes hang- és képminőséget szolgáltatnak. Rádadásul előállítási költségük is jóval kevesebb. Telepítésük során nincs szükség reléállomásokra, műholdakra, mert a központi adóállomás által kisugárzott jelek a földgolyón is átjutva behálózják az egész világot.

A longitudinális hullámkeltés és vétel megvalósítása egyszerűbb, mint gondolnánk. Adóként a Tesla által megalkotott longitudinális szolitongenerátort kell használni, modernizált formában. (Már

nincs szükség szikraköz generátorra, mert ezt a feladatot az elektronikus jelgenerátorok nagy stabilitással ellátják.) Ennek az áramkörnek a lényege, hogy meg kell gátolni a hangolt körök oszcillációját. A párhuzamosan kapcsolt kondenzátorok és induktivitások között nem alakulhat ki harmonikus rezgés. Ebben az áramkörben áram csak egy irányba folyhat, visszafelé nem. Itt nincs szükség vivőhullámra, mert ezt a szerepet a mindenütt jelen levő éter látja el. A jelátvitel a szolitonhullám frekvenciájának változtatásával érhető el. (Itt tehát a kezdeti rádiózással ellentétben nem amplitúdó-, hanem frekvenciamoduláció megy végbe.)

A vevőáramkör létrehozása ennél is egyszerűbb. A longitudinális vevőkészülék lényegében megegyezik a Tesla-konverterrel. Mivel itt nincs szükség kilowattnyi energiára, már az első fokozat is elég ahhoz, hogy erősítésre, további feldolgozásra alkalmas jelet szolgáltatson. Tesla

kudarca után úgy tűnt, hogy elfelejthetjük ezt a kommunikációs rendszert. A „Csipkerózsika-álom” azonban nem tartott soká, ugyanis Henry Moray³, amerikai feltaláló átvette és továbbvitte Tesla elgondolásait. Moray nem gépkocsihajtásra használta a konvertert, hanem a laboratóriumában szokványos villamos fogyasztókat táplált vele. Ő antennaként kb. 6 mm átmérőjű és 150 m hosszú szigetelt rézhuzalt használt, a földvezetékét pedig hozzákötötte a vízvezeték-hálózathoz. Moray rendkívül sok – jegyzőkönyvben is rögzített – nyilvános bemutatót végzett ezzel a készülékkel, ennek ellenére ő sem volt képes találmányát a gyakorlatba átültetni. A konverter lelkére, a detektorra vonatkozó szabadalmi kérvényét 1937-ben visszautasították, mivel túlságosan bizarrnak találták az ötletét. Keserves küzdelmek vártak rá is, találmányát többször is megpróbálták ellopni, végül úgy tűnt,

³ henri moréj

hogy a helyi elektromos társaság hajlandó finanszírozni a gyártását. A megállapodás azonban csapdának bizonyult, amint a készülékekhez hozzájutottak, kalapáccsal szétzúzták, így semmisítve meg az ingyenenergiát adó versenytársat.

Moray ezt a készüléket nem csak energiatermelésre használta, hanem egy forgókondenzátorral vagy egy változtatható induktivitású tekerccsel kiegészítve távoli beszélgetéseket is lehallgatott vele. Ebben az esetben a kimenő áramkör váltakozó áramú jelét demoduláló diódán keresztül rákötötte egy fejhallgatóra, és némi hangolás után jól kivehető volt az utcai zaj, az emberek beszélgetése, az esőcseppek kopogása vagy a szél süvítése. Egy bemutató alkalmával az egyik kíváncsi újságíró a tilalom ellenére hozzányúlt a hangoló gombhoz, és kissé elmozdította. Ekkor a kb. 5 mérföldre levő vasútállomás hangjait hallotta, a vonatfütyt és a kalauz beszélgetését az állomásfőnökkel anélkül, hogy a közelben mikrofon és rádióadó lett volna elrejtve. A szakemberek számára is hihetetlennek tűnik, hogy ez a jelenség létezik, de a legnagyobb dilemmát az okozza, hogy egy LC-kör rezonanciafrekvenciájának elhangolása hogyan függ össze a hatótávolsággal. Ezt a rendkívül szokatlan rádióadást minden bizonnyal az tette lehetővé, hogy a hanghullámok modulálták a környező szubatomi részecskéket, és az „éter” rezgésének ez a sajátos változása jelent meg demodulálás után, a megfigyelő által is észlelhető hang formájában a fejhallgatóban.

A feltaláló egyébként ennek az elvnek az alapján javaslatot tett a hagyományos rádiókészülékek egyszerűsítésére is. Az általa kifejlesztett újfajta áramkörök több olyan alkatrészt is feleslegessé tettek, amelyek a szokványos rádiókapcsolások elengedhetetlen részei, ennek ellenére a vétel minősége nem romlott, hanem kifejezetten javult. Az egyszerűsítést az tette lehetővé, hogy a szubatomi hírközléshez nincs szükség vívőhullámra, mert ezt a szerepet az éter tölti be. Ennélfogva a szubatomi alapon konstruált vevőáramkör azáltal válik egyszerűbbé, hogy nem igényel sem középfrekvenciás generátort, sem keverő fokozatot, sem áteresztő szűrőáramköröket. Mivel a rádió- és tévéadók, valamint a mobiltelefon-társaságok szaporodása miatt már alig van szabad frekvencia, haladéktalanul lépniük kell ezen a téren. A kozmoszba való kijutásunknak pedig elengedhetetlen feltétele az interaktív kapcsolattartás. Enélkül esélyünk sincs rá, hogy asztronautáink csillagászati távolságokra utazzanak, és visszatérjenek a Földre. Az űrutazások során megengedhetetlen a több órás, hónapos vagy sokszor éves késleltetés. Csak akkor válhat eredményessé egy űrmisszió, ha az asztronauták, késedelem nélkül kapcsolatba tudnak lépni az anyabolygóval, ha folyamatosan tartani tudják velünk a kapcsolatot.

Moray javaslatainak bevezetése esetén ezek az egyszerű áramkörök várhatóan nem csak a rádiózást, a rádió- és tévékészülékek előállítását teszik majd olcsóbbá, hanem előreláthatóan megreformálják a telefonhálózatot is. A jövőben nagy valószínűséggel megszűnnek a telefonkábelek, és még a celluláris rendszernél is olcsóbb mobiltelefonokon fogunk egymással beszélni, műholdakon elhelyezett központok közvetítésével. Könnyen meglehet azonban, hogy ehhez műholdra sem lesz szükség, mert a szubatomi energiahullámokat semmilyen anyag sem árnyékolja le, így még a távoli kontinenseken élők is közvetlenül kommunikálhatnak egymással a földgolyón áthatoló szubatomi energiahullámok révén. Miután a szubatomi energiarészecskék akadálytalanul áramlanak át az anyagon, ezért az elektromágneses sugarakkal ellentétben nem tesznek kárt az élő szövetekben. Így az újfajta tömegkommunikációs készülékek használóinak, valamint az adótornyok közelében élőknek nem kell számolniuk egészségkárosodással sem.

Ezeknek a készülékeknek az előállítási költsége annyira alacsony lesz, hogy a későbbiek során a telefontársaságok ingyen fogják osztogatni azoknak, akik a szolgáltatásaikat igénybe kívánják venni. Ezzel egyidejűleg jóval egyszerűbbé válik a használatuk is. Megszűnik a szerződéskötés, a nyilvántartás, a telefonszámla. Ezeket a készülékeket ugyanúgy fogjuk használni, mint az utcai telefonállomásokat. Ha valakit fel akarunk hívni, bedugjuk a debit kártyánkat a készülékbe, amely automatikusan felveszi a kapcsolatot a bankunkkal, és ellenőrzi, hogy a számlánkon van-e fedezet. Ha igen, engedélyezi a hívást, és ennek költségével megterheli a számlánkat. Ennélfogva megszűnik a telefonokkal való visszaélés (vonallopás, illetéktelen készülékhasználat, SIM-kártya átruházás stb.). A telefontársaságoknak is biztonságosabb ez a megoldás, mivel számítógépes kalózkodók nem tudják feltörni az általuk kiadott SIM-kártyák kódját, és nem telefonálhatnak a társaság számlájára. Bárkinek

a készülékét kölcsönkérhetjük, vagy a miénket is kölcsön adhatjuk, mert mindenki csak a saját kontójára tud telefonálni.

Nagy előnye még ennek a rendszernek, hogy kizárólag akkor kell fizetni érte, ha igénybe vesszük ezt a szolgáltatást. Megszabadulunk a vonalhasználati-, a készenléti-, az üzemen tartási díjtól. A jelenlegi helyzettel ellentétben a telefontársaságok nem szedhetnek be havonta meghatározott összegeket azoktól, akik nem vagy csak alig használják a készüléküket. Az ügyfél többé nem lesz kénytelen elviselni a társaságok zaklatásait, mert a szolgáltató és a szolgáltatást igénybe vevő között megszűnik a személyes kapcsolat. A bűnüldöző szervek sem fognak akadályt gördíteni ennek a rendszernek az elterjedése elé, mivel a banki kimutatáson nem csak a telefonszámla összege és a hívás időpontja jelenik meg, hanem az is, hogy a számlatulajdonos milyen számot hívott, vagyis kivel telefonált. Ez az eljárás számunkra is előnyös lesz, mert a havi banki kimutatással egyetemben kapunk egy részletes telefonszámlát is, így utólag ellenőrizhetjük a hívásainkat.

Gazdaságilag nem elhanyagolható előnye ennek az újfajta hírközlési módnak, hogy a szubatomi alapon működő egyszerű és olcsó vevőkészülékek használatbavételéhez nem szükséges új adóhálózatot kiépíteni. A már meglevő rádió- tévé- és rádiótelefon-antennák ugyanis az általuk kibocsátott nagyfrekvenciás vivőhullámokon kívül a körülöttük levő étert is modulálják. Így egyelőre egymás mellett élhetne a két rendszer, lehetővé téve ezzel a fokozatos átállást. (Mellesleg ez teszi lehetővé azt is, hogy a tőlünk több száz fényévnnyire élő civilizációk folyamatosan nézik a tv-műsorainkat.)

Visszatérve a Moray-féle vevőkészülékre sajnos a feltaláló nem adott semmilyen támpontot arra vonatkozóan, hogy a beszédérzékelési távolság miért függ az áramkör működési frekvenciájától. Elképzelhető azonban, hogy erre a fizika törvényeivel ellentétes következtetésre csak a látszat utal. Feltehető, hogy ebben az esetben a hangoló gomb elmozdításával nem frekvenciamódosítás történt, hanem hatékonyságromlás. A feltaláló, amikor közeli beszélgetést akart hallgatni, akkor elhangolta a készüléket. Ezáltal leromlott az érzékenység, így csökkent a hatótávolság, és csak a környező zajok voltak észlelhetők. Ha távolabbi beszélgetéseket akart hallani, akkor a hangológombot az LC-kör pontos rezonanciafrekvenciájára állította, így megnőtt a hatótávolság. Azt pedig, hogy honnan, milyen irányból hallja a hangokat, az antenna elfordításával oldotta meg.

A Földön kívüli civilizációk is ezen a módon kommunikálnak egymással. Amennyiben tudósaink a rendkívül bonyolult és költséges rádiótávcsövek helyett backward vagy Gunn diódával építenének egy Tesla-konvertert, és ezzel a készülékkel hallgatóznának a világűrben, valószínűleg igen nagy meglepetésben lenne részük. Ezek a speciális diódák az alagúteffektusnak köszönhetik veszteségmentes egyenirányító képességüket. Egymáshoz közel álló fegyverzetek között keltett erős villamos erőterben ugyanis az elektronok szerepét feltehetően átveszik a mindenütt jelen levő éteri energiáreszecskek, amelyeknek nem jelent akadályt a küszöb feszültségként ismert elektromos potenciálgát. Mivel az éteri energiáreszecskek terjedési sebessége több nagyságrenddel meghaladja az elektronok sebességét, ez az effektus egy járulékos tulajdonsággal, a negatív belső ellenállással is felruházza ezeket a félvezető eszközöket. A negatív belső ellenállás az áramköri felhasználás során erősítő hatásként jelenik meg, vagyis az alagútdiódák azon túlmenően hogy egyenirányítanak, pótlólagos alkatrészek nélkül erősítenek is.

Azt még egyelőre nem tudjuk, hogy ez a hatás pontosan hogyan megy végbe. Lehet, hogy az egyik fegyverzet keltett elektronáramlás modulálja az étert, amely a másik fegyverzet elektronjait hasonló mozgásra készíti, de az is lehet, hogy a rendkívül erős elektromos erőter hatására az elektronok átteleportálódnak a potenciálgáton, vagyis a két elektróda közötti utat étertest formájában teszi meg. A megérkezésük után aztán ismét visszaalakulnak elektronokká, de közben létrejön az a sajátos jelenség, ami a negatív belső ellenállást, azaz az erősítőhatást előidézi. Ennek közvetlen kiváltó oka az elektronok és a szubatomi energiáreszecskek áramlási sebessége közötti több mint 12 nagyságrendi különbség. Az óriási sebességgel megérkező szubatomi energiáreszecskek szinte lövedékként csapódnak a túloldali félvezető réteg atomjainak, melynek hatására igen nagy mennyiségű elektron válik le róluk. Ehhez hozzáadódnak a szubatomi energiáreszecskekből visszaalakult elektronok, amelyek együttesen eredményezik az erősítő hatást.

Jellemző ennek a diódának a kulcsfontosságára, hogy a többletenergia-keltésen kívül még két hagyományos szerepkört is betölt az áramkörben. Az egyikről, a demodulálásról már volt szó. Ez teszi lehetővé, hogy a hírközlés során kisugárzott, illetve a távolból történő lehallgatások során érzékelt jelek hallható hanggá alakuljanak át. A felüáteresztő szűrő szerepén kívül az egyenirányító dióda szelepfunkciót is betölt, azaz ellenkező irányban lezárja az áram útját. Ennek elsősorban az energia-termelésre használt konverternél van jelentősége. A többletenergia ugyanis csak az induktivitásból vezethető el, a szekunder tekercs segítségével. Ha a kondenzátorból próbálnánk kicsatolni az energiát, akkor a galvanikus összeköttetés, a fogyasztó által okozott leterhelés következtében az áramkör elhangolódna, és az oszcillátor leállna. Transzformátoros kicsatolásnál ez a probléma nem lép fel, de dióda nélkül a többletenergia visszafelé folya a kondenzátorba. Ez a speciális dióda tehát ebben az esetben nem csak a többletáram előállításáról gondoskodik, hanem a szelephatásánál fogva megakadályozza, hogy kifolyjon a tekercsből, azaz biztosítja a keletkezett energia kicsatolhatóságát, felhasználhatóságát. Ez a hármas funkció ad magyarázatot a dióda speciális elhelyezési módjára is, vagyis arra, hogy miért ékelődik be a párhuzamos LC-körbe, a kondenzátor és az induktivitás közé.

Az általunk használt jeltovábbítás lassúságának közvetlen oka a rezgéskeltés- és a jelérzékelés módja. A jelenlegi fejlettségi szintünkön mi még transzverzálisan terjedő elektromágneses hullámokat használunk hírközlésre. Ennek lényege az elektromos gerjesztés. Mind az adó- mind a vevő oldalon létrehozunk egy párhuzamos LC-kört, amelybe elektronokat cirkuláltatunk. Ezek a rezgőkörök szép szinuszos hullámokat állítanak elő nekünk, de lassan. Ezekre ültetjük rá a hasznos jelet. Ahogy elindul az első jel az adóból, fénysebességgel megjelenik a vevőben, de az nem képes érzékelni. Az adóállomásra hangolt modulátorkör működéséhez ugyanis szabályos szinuszhullámra van szükség, vagyis meg kell érkeznie a jel koordináta tengely alatti negatív tartományának is. Ez pedig úgy alakul ki, hogy felgerjesztett rezgőkör induktivitásából kiáramlanak az elektronok a vele párhuzamos kötött kondenzátorba. Ehhez azonban idő kell. Mivel az elektronok áramlásának sebessége nem haladja meg a fény sebességét, az ily módon gerjesztett hullámok terjedési sebesség sem lépi át ezt az értéket.

Lényegesen más a helyzet a longitudinális (hosszanti irányú) hullámokkal történő jeltovábbításnál. Bár ezeket a hullámokat is elektronáramlás gerjeszti, az elektronoknak csak a jel előállításában van szerepük. A jelek továbbítását az éter végzi. Ezért nincs szükség nagyfrekvenciás vivőhullámra. A longitudinális adónak nincs elektromágneses erőtere sem. Így nincs, ami a vételi szint alá csökkenjen. Ebből eredően a longitudinális vagy skaláris jelek előállításához nagyságrendekkel kevesebb energiára van szükség, vagy nagyságrendekkel messzebb jutnak el. A tisztán mágneses jeltovábbítás hatótávolságát tovább növeli, hogy a longitudinális hullámok intenzitása a távolság arányában csak lineárisan csökken. Ebben a rendszerben is szükség van rezgőkörre, mert az adónak a jelet meghatározott frekvencián kell kisugároznia, a vevőnek pedig rá kell hangolódnia erre a frekvenciára, hogy megtaláljuk a bennünket érdeklő adást. Ebből az adásból azonban hiányzik a jelek negatív tartománya. A párhuzamos LC-kör csak a pozitív jeltartományt sugározza ki. Így valójában nem történik elektromágneses gerjesztés, nem alakul ki az adóantenna körzetében térerő. (Így elmarad az általuk keltett elektroszmog is. Nem károsodik az egészségünk, nem rongálódik a bioszféra.) Csupán az történik, hogy az egymás után kisugárzott jelek szaporán lökdösik az étert. Ezek a mozgások a szubatomi energiarészecskék révén továbbadódnak, és egyenes irányban eljutnak a vevőig. Ebből a haladási módból ered ennek a hullámnak a neve is.

A vevőantennába megérkezve a szubatomi energiarészecskék mozgásba hozzák a szabadelektronokat, amely felgerjeszti a vevő oldali LC-kört. Az elektromágneses gerjedés azonban itt sem kívánatos jelenség. Ezért gondoskodni kell róla, hogy a jelerősítő fokozatokba csak a longitudinális jelek jussanak el. Erről itt is egy leválasztó, negatív tartomány-eltávolító dióda gondoskodik. Ez a megoldás látszólag nagyon hasonlít a detektoros rádió kapcsolási rajzához. Ebben az áramkörben azonban a dióda nem jelsztválasztó, hanem demodulátor szerepet tölt be. A megfelelő frekvenciára (adóállomásra) hangolt párhuzamos LC-körrel leválasztja a hasznos jel pozitív tartományát. Vagyis azt, amire szükségünk van. A többi tehát feleslegesen sugározzuk ki óriási energiabefektetés

révén. Az éteri jelérzékelésnél a diódát nem a rezgőkör után kell rakni, hanem a rezgőkörbe, az induktivitás és a kapacitás közé. Ez esetben csak a longitudinális jelek képesek rezgésbe hozni az áramkört.

Ezáltal a vevőáramkör a szó szoros értelmében életre kel. Nem csak a longitudinális adót tudja érzékelni, hanem elhangolva képes észlelni az éteri mozgásokat, az élővilág minden rezdülését. Sőt a túlvilági szellemek közlését is lehet vele fogni. Ezzel az áramkörrel rá lehet kapcsolódni a Magasabb Intelligencia számítógépére, és onnan adatokat lehet lehívni, korábban rögzített eseményeket lehet megtekinteni. (A kronovizorban is ezt az áramkört alkalmazzák bemeneti vevőként. Utána átalakítják a longitudinális jeleket transzverzálisra, hogy a jelenleg használt tévékészülékünk antenabemenete érzékelni tudja.) Ezzel a módszerrel a Földön kívüli civilizációk adásai is lehallgathatók. (Feltéve, ha körkörös kisugárzót használnak. Ha nem, akkor csak abban az esetben érzékeljük a jeleiket, ha az adójuk és az anyabolygójuk közé ékelődünk. Ennek valószínűsége azonban igen kicsi. A SETI rendkívül kiterjedt megfigyelő rendszerével viszont megvan rá az esélyünk, hogy valahol éppen a jeleik útjába keveredünk.)

Ehhez azonban előbb át kell alakítani a vevőinket longitudinális hullámok észlelésére. Az általunk használt elektromágneses rendszerben ugyanis fizikai lehetetlenség a mágneses impulzusok érzékelése. Még a csillagrobbanások gigantikus erejű longitudinális hullámait sem tudjuk észlelni. Az első impulzus felgerjeszti ugyan a megfelelő frekvenciára hangolt párhuzamos LC-kört, de ezt követően nem érkezik meg a legerjesztő impulzus, a jel negatív tartománya. Ehelyett egy újabb gerjesztő impulzus érkezik. Így modulátor nem képes rezgésbe jönni. Teljesen lebénul. Nem indul meg a modulátor áramkörben az elektronok induktivitásból kondenzátorba való áramlása, nem jön létre oszcilláció. Ezért nem tudnak a SETI programban részt vevők egyetlen értelmes jelet sem regisztrálni a világűrben, holott szinte elárasztanak bennünket a különböző helyekről érkező mágneses hullámok. A transzponálást elősegítő oszcillátor rezeg ugyan, de erre itt semmi szükség sincs, mivel a longitudinális jeltovábbításban nincs nagyfrekvenciás vivőhullám, így a jelfeldolgozáshoz sem kell középfrekvenciás generátor. (Ezek az áramkörök a longitudinális adó és vevőáramkörökből teljes egészében elhagyhatók.) A Tesla-féle hírközlési rendszerben nincs szükség frekvenciaváltásra. A kellő érzékenység, a jó zajtényező és a szelektivitás szuperheterodin vételi eljárás nélkül is biztosítható.

A longitudinális jeltovábbítás legnagyobb előnye a rendkívül nagy terjedési sebesség. Ebben a rendszerben 100 ezer fényévnyi távolság megtételéhez csupán 1 másodpercre van szükség. A másik nagy előnye a leárnyékolhatatlanság. A szubatomi energiárészecskék minden anyagon könnyedén áthatolnak, így nem kell tekintettel lenni a földrajzi viszonyokra, a terepakadályokra. Így egyetlen adóval akár az egész Földet besugározhatjuk. Mindezt minimális energiaigénnyel. A földgolyón is akadálytalanul áthatolnak a mágneses hullámok, és nincs szükség egy erőműre az adótorony gerjesztéséhez. Az éter rezdüléseinek, az alacsony intenzitású mágneses impulzusok észlelésének azonban van egy fontos feltétele, a dióda nulla küszöbfeszültsége. Az univerzum megnyilvánulásai, a túlvilági szellemek közlései, a földönkívüliek kommunikációja ugyanis olyan kis intenzitással történik, hogy a jelenlegi 0,6-0,7 V-os küszöbfeszültségű diódáinkon nem képes átjutni. Ezért a hagyományos germánium és szilícium alapanyagú egyenirányító diódákkal semmire sem megyünk. Ehhez az áramkör alacsony küszöbfeszültségű Esaki- vagy backward diódát kell használni. Az alagútdiódák nagy előnye még, hogy nem csak egyenirányítanak, hanem erősítenek is. Megsokszorozzák a rajtuk áthaladó elektronok számát, ezáltal még intenzívebbé válik a jel.

Tesla ezt a jeltovábbító eljárást az „individualizáció technikájának” nevezte. Így írt róla 1899-ben: „Ez a találmány egyszerű hangoláson alapul. Lehetővé teszi a jelek, üzenetek titkos vagy exkluzív továbbítását úgy aktív, mint passzív vonatkozásban. Minden jel egyéni és vitathatatlan identitás, és gyakorlatilag korlátlan azon állomások vagy készülékek száma, melyek egymás zavarása nélkül egyidejűleg dolgozhatnak.” Ez az ismertetés is egyértelművé teszi, hogy a mágneses hullámok longitudinálisan terjednek, vagyis lehallgathatatlanok. Az ily módon történő jeltovábbítást csak akkor lehetne lehallgatni, ha beékelődnénk az adó és a vevő közé. Ehhez azonban ismerni kell mind az adó, mind a vevő pontos helyét. Mivel ezek a jelek a tér bármely irányába haladhatnak, szinte kizárt, hogy találkoznak, zavarják egymást. Nyilvánvaló, hogy műsorszóró állomások létesítése ese-

tén ez a fajta sugárzás nem megfelelő. Erre a célra gömbsugárzót kell használni, ami az adást minden irányba közvetíti, bárki számára foghatóvá teszi.

Ez esetben azonban már szükség lesz a mágneses hullámtartomány felosztására, frekvenciaengedélyek kiadására is, hogy az egyes adások ne zavarják egymást. A hírközlést szabályozó hatóságoknak nem lesz túl sok dolguk ezzel, mert valószínűleg minden adóállomás megtarthatja azt frekvenciát, amit jelenleg használ. A változás csupán annyi lesz, hogy ezentúl nem transzverzális, hanem longitudinális hullámokat sugároznak ki. Ez azzal az előnnyel jár, hogy nem lesz szükség sáv szélességre. Ezért az egymás mellett sugárzó adóállomások száma nagyságrendekkel megnőhet. A tévéadók gond nélkül sugározhatnak 4K-s vagy holografikus műsorokat is, mert a jeltöbblet nem a sáv szélességet növeli, hanem az egymást követő impulzusok (digitális adásnál bitek) sűrűségét. Mivel a mágneses hullámok áramlási sebessége több mint tizenkétszerese az elektromágneses hullámnak, nem okoz problémát az információhordozó impulzusok sűrítése. Ehhez csupán a modulátorfrekvenciát kell megnövelni. A több száz gigahertz frekvenciájú jelek most nem gyengülnek rohamosan a távolság növekedésével, térbeli akadályok sem gátolják a hullámok terjedését, és egészségkárosodással sem kell számolnunk, mert a mágneses hullámok nem váltanak ki elektroszmozgot. A longitudinális jeltovábbítás további előnye, hogy rendkívül stabil. Nem függ a légköri zavaroktól, az időjárástól (heves zivatar estén nem szűnik meg az adás, mint a jelenlegi műholdas tévécsatornáknál), és az ionoszféra ingadozása sem befolyásolja. Miután minden anyagi részecskén áthatol, nem törődik a fizikai világ változásaival. A Föld görbülete sugara sem befolyásolja az adó hatótávolságot, mert a longitudinális mágneses hullámok áthatolnak a földgolyón.

Erre a jeltovábbítási módra egyébként nagyon hamar rá fogunk kényszerülni, mert az elektromágneses rádióhullámok frekvenciáját nem lehet a végtelenségig növelni. Ennek oka, hogy egy bizonyos határon túl az elektromágneses hullámok fénysugárként viselkednek. A még mikrohullámnak tekinthető jel határfrekvenciája 3 GHz. E felett bizonytalan a terjedése. Az 5 GHz-es jelek már nem képesek áthatolni az épületek falán. Ráadásul a frekvencia növelésével egyre többbe kerül a lefedettség biztosítása. A 4G mobiltelefon széles körű elterjedésének is az a fő akadálya, hogy kétszer annyi átvíró toronyra van szüksége, mint amennyit a 1,8 GHz-es rendszer igényel. A frekvencia növelésének egyébként nincs akadálya, mert a korszerű galliumarzenid chipok képesek a jelenleginél jóval nagyobb frekvenciájú rezgés előállítására is. A vezérléstechnikában is nagy hasznát veszik majd a longitudinális jeltovábbításnak. Alkalmazásával megszűnik a különféle rendszerek közötti interferencia. A gépjárművédelem is biztonságosabbá válik. Az egyirányú jeláramlás következtében a közelben parkoló autóról nem lehet lehallgatni a távirányítós központi záruk nyitó kódját. A jövőben a tolvajok kódlehallgatással már nem tudják hatástalanítani a rádiófrekvenciás élesítésű vészjelző készülékeket.

Moray kudarca után közel 40 évet kellett várni, amíg a longitudinális jeltovábbítás ismét felszínre került. Most is csak vételi szempontból vizsgálták az alkalmazhatóságát. Az eredmény egy műltvizsgáló berendezés, a **kronovizor**. Ez ugyan nem időgép, de alkalmas arra, hogy tévéképernyőre kivetítse letűnt korok eseményeit. A találmány szellemi inspirálója az olasz Alfredo Pellegrino Ernetti szerzetes, aki különböző országokból 12 fizikust és híradástechnikai szakértőt gyűjtött maga köré elgondolásának megvalósítására. A fejlesztések eredményeként 1972-ben létrejött az első működőképes modell, amely még fekete-fehér képet közvetített. A nyilvánosság előtt azonban csak 1986. október 18-án mutatták be találmányukat a Garda-tó melletti Riva del Gardában. Ekkor már színes képernyővel rendelkezett. A szerkezet a premieren is meglepő eredményeket produkált. Először egy régi görög tragédia i.e. 169-ben lezajlott előadását varázsolta az ámuló újságírók és meghívott szakemberek elé. Mind a hang, mind a színes képsorok minősége tökéletes volt, és a jelen levő szakértők szerint semmi kétség nem fért a hitelességéhez. Később Quintus Enniusnak, egy latin szónoknak a beszédét fogták, majd egy dór zenekar muzsikáját élvezhették eredeti archaikus előadásban.

A feltalálók tájékoztatása szerint a berendezés három fő egységből tevődik össze. Az első egy bonyolult antennarendszer, amely képes arra, hogy felvegye a kapcsolatot a Magasabb Intelligencia számítógépével, és a memóriájából lehívja a megadott kor látni kívánt eseményeit. A következő fokozat egy szubatomi energiahullámok érzékelésére és erősítésére alkalmas áramkör, míg a harmadik

egy konverter, amely az éteri energiahullámokat elektromágneses hullámokká alakítja át. Ezután a jelet már csak rá kell kapcsolni egy kommersz színes tévé bemenetére, és máris filmszerűen feltárul előttünk történelmünk bármely eseménye. Mivel a Magasabb Intelligencia szuperszámítógépei előttünk minden egyes megnyilvánulását rögzítik, a kronovizor nem csak szórakoztatási célra használható, hanem várhatóan fontos szerepe lesz a tudományos viták eldöntésében is. A legnagyobb hatékonysággal azonban a bűnüldöző szervek fogják ezt a berendezést alkalmazni, mert segítségével bármely bűncselekmény percek alatt felderíthető lesz.

Erre azonban még egy darabig várni kell, mivel a szerkezet jelenleg hozzáférhetetlen. Ennek a végkifejletnek több mint 30 éves előzménye van, amelyről egy olasz lap, a Domenico del Corriere tudósított. Az 1972. május 2-án megjelent cikkük alapján Ernetti atya a velencei zenei konzervatórium docense volt, majd kinevezték a vatikáni zenei titkárság igazgatójává. Így került szoros kapcsolatba XII. Pius pápával. Az akkori egyházfő nagyon örült a Benedek-rendi szerzetes találmányának, mert a túlvilág, az öröklét létezésének bizonyítékát látta benne. Ernetti fő segítője Germetti professzor, valamint a híres olasz atomfizikus Fermi egyik tanítványa, Braun volt. Jelentős részt vállalt a találmány kidolgozásában a portugál De Matios professzor, valamint egy japán Nobel-díjas fizikus is. A fejlesztés költségeit a Vatikán fedezte. Az interjúból az is kiderült még, hogy a kronovizor nem csak a bemeneti egységeiben tért el a szokványos híradástechnikai eszközöktől, hanem a kép megjelenítésben is. Már az első készülék is hologramszerű, térhatású képet közvetített. A segítségével számos múltbéli eseményt tártak fel. Többek között végigkövették Jézus életét. Nagy megdöbbenésükre a Messiás nem mindent úgy mondott el, ahogy az a Bibliában áll, és ahogy azt évszázadokon át tanították. Ez nagy zavart okozott a Vatikánban. Csupán a hitelesség aláátamasztása érdekében végignézték Mussolini nyilvános szerepléseit is, de itt nem találtak eltérést. A fasiszta diktátor ugyanazokkal a szavakkal adta elő beszédeit, mint ahogy azt a történészek feljegyezték.

Aggodalmaikat növelte, hogy a kronovizor néha önállósította önmagát. Egy ízben pl. elkezdte közvetíteni az amerikai nagykövet és a palesztinai felszabadítási front küldötteinek előző esti titkos találkoztóját. Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy ez a készülék nem csak a múlt fürkészésére alkalmas, hanem feltárja a jelen eseményeit is. Alkalmazásával egy csapásra megszűnne a politikai, katonai, tudományos, ipari, üzleti és magántitok. Ezt belátva a pápa, Ernetti atya és az érintett fizikusok arra a meggyőződésre jutottak, hogy ez a találmány túl korán született, használata beláthatatlan következményekkel járna jelenlegi világunkban. Ezért úgy döntöttek, beszüntetik a kronovizor fejlesztését, és megakadályozzák a sorozatgyártását.

Döntésüket siettetette, hogy a nyilvános bemutató után Ernetti körül mind több gyanús alak ólálkodott. Állítólag elsőként az oroszok kezdtek el szaglászni a találmány után. A KGB ügynökei nagyon szerették volna megszerezni a dokumentációját. Nem kellett sokáig várni az amerikai kémek megérkezésére sem, ezért az egyházi előjárók kénytelenek voltak gondoskodni az atya fizikai biztonságáról. Beköltöztették őt a velencei kolostorba, és testőröket fogadtak fel, hogy megakadályozzák az ügynökök erőszakos behatolását. Mindezen eseményeket Ernetti barátja, Francis Brune írta meg az 1998-ban kiadott könyvében. A műből, valamint a szerző által adott interjúból, amely az olasz Terzomillenio (Harmadik évezred) című folyóirat 1998. évi 5. számában jelent meg az is kiderült, hogy ezt követően Ernettinnek megtiltottak bármilyen információközlést a készülékről.

Szerencsére nem semmisítették meg, mint annak idején a Tesla-konvertert, hanem darabjaira szedték. Fő részei a Vatikánban maradtak, a legfontosabb alkatrészeket pedig diplomáciai postával más országok egyházi központjaiba küldték. Az akció olyan titoktartás mellett bonyolódott, hogy maguk az őrzők sem tudják, mit bíztak rájuk. Hasonló módon helyezték el a kronovizor dokumentációját. Jelentős mértékben csökkenti az illetéktelen hozzájutás valószínűségét, hogy időközben elhunyt a titkosítást elrendelt pápa, sőt maga Ernetti is, valamint a csoportjából 10 fizikus. Most már csak a Vatikán, illetve a jelenlegi pápa jóindulatán múlik, hogy ez a készülék előkerül-e valaha a süllyesztőből. Remélhetőleg a kronovizor szabaddá tételére nem kell ilyen sokáig várni. A világ egyre súlyosbodó bajait, a bűnözés és a terrorizmus rohamos terjedését látva az egyházi körök előbb-utóbb belátják, hogy szükség van ennek a készüléknek a rendszerbe állítására, kellő felügyelet mellett használatára. Ellenkező esetben elpusztul a civilizációnk, és nem lesz értelme a további titkolódzásnak. Az emberiség jó útra térítésének leggyorsabb és leghatékonyabb módja a titkos manipu-

lációk, a bűnös szándékok feltárása. Így védekezhetünk legeredményesebben a társadalomellenes cselekedetek ellen. Egy idő után ennek a készüléknek a pusztá léte is elegendő lesz ahhoz, hogy meggátolja a becstelen törekvés, a pusztító szándék megnyilvánulását, alkalmazhatóságának tudata is rákényszeríti az embereket a tisztességes életvitelre.

Ezért a jövőben a bűnözés teljesen meg fog szűnni. Ez nem csak azért történik meg, mert a következő évezred embere fejlettebb erkölcsi érzékkel fog rendelkezni, hanem egyszerűen értelmetlen lesz bármilyen bűncselekményt elkövetni. A kronovizor alkalmazásával egyértelműen és tévedhetetlenül megállapítható lesz a bűnelkövető személye, így egyetlen bűneset sem marad felderítetlen. Nem lesz tehát szükség rendőrökre, ügyészekre, ügyvédekre és bíróságra sem. A bíró leül a kronovizor elé, megtekinti a sértett által kifogásolt bűncselekményt, majd fellapozza a törvénykönyvet, és a paragrafusok alapján kiszabja a büntetést. Ezt követően a börtönőrök kimennek a bűnöző lakására vagy búvóhelyére, és az elítéltet beviszik a fogdába. Egy idő után a börtönöket is bezárhatjuk, mert ha a bűnözők tudatára ébrednek annak, hogy a büntetést semmiképpen sem kerülhetik el, abbahagyják ezt az életformát. Aki pedig ilyen körülmények között sem hagy fel ezzel az életmóddal, az nem normális. Ez esetben nem a börtönben, hanem az elmeegógyintézetben a helye.

A kronovizor nem csak a bűnözők törvényellenes cselekedeteiről és a készülő terrorcselekményekről adna tájékoztatást, hanem a politikusok zavaros ügyleteiről is. Isten ugyanis szoros megfigyelés alatt tartja világunkat. A fénylények mindenről tudnak, minden cselekedetünket, nyomon követik, még a gondolatainkat is kifürkészik. Egyetlen rossz gondolat sem marad rejtve előttük, és amennyiben becstelen üzelmeink veszélyeztetik a közösségi érdekeket, akkor erről nagy valószínűséggel tájékoztatást adnak. Ezt tették 1986-ban is. Ezért rémültek meg tőle az egyházi vezetők, és ezért szereltették szét. Most már azonban olyan nagy a baj a világunkban, hogy túlvilági segítség nélkül nem tudjuk megmenteni a civilizációnkat. Ennek a készüléknek már a létezése is elrettentően hat a politikai hatalommal rendelkezőkre, és a továbbiakban nem önös érdekeik fogják vezérelni őket, hanem a társadalom javára cselekednek.

A kronovizor rendszerbe állításával kivédhetők lennének a műszaki hibából, és az emberi figyelmetlenségből eredő balesetek is. A repülőgép-katasztrófák, a vonat- és közúti balesetek ugyanis nem a véletlen következményei. A karmikus okok is csak ritkán okoznak ilyen szerencsétlenségeket. A mind nagyobb számban előforduló tragédiák a démoni lények növekvő agresszivitásának, a megsemmisítésünkre törekvő erők fokozott térnyerésének tudható be. Az ellenünk irányuló merényletek kivédésének nincs más módja, nekünk is rá kell kapcsolódnunk a kozmikus adatbázisra. Az ellenséggel szemben a saját fegyverével lehet a leghatásosabban harcolni. Ha nem használjuk ki a rendelkezésre álló lehetőséget, sorsunk a vágóhídra hajtott balga jószágához lesz hasonló.

A nyugati világ hadászati stratégiája kudarcnak bizonyult. A hadügyek irányítói milliárdokat áldoztak az atomfegyver-támadás elhárítására, aztán jött néhány primitív bűnöző, akik bicskával és papírvágó késsel romba döntötték Amerikát. Ez is azt bizonyítja, hogy nem vagyunk, nem lehetünk elég felkészültek az elpusztításunkra törekvőkkel szemben. Be kellene végre látni, hogy ezeket az akciókat a háttérből irányítják. A terroristák semmivel sem találékonyabbak, mint az ellenük védekező hatóságok. Ők azonban az ötleteket, a sugallatokat a démoni világból kapják. Ördögi tetteik kitervelői azok a láthatatlan lények, akik évezredek óta a megrontásunkra törekednek. A Sátán szolgálatában álló alantas szellemek árgus szemekkel vizslatják a világunkat, és nem kerüli el figyelmüket egyetlen rés, gyenge láncszem sem, amelynek révén kárt okozhatnak nekünk. Nem indítanak ellenünk frontális támadást, hanem a hibáinkat, a tévedéseinket fordítják ellenünk. Ennek elérése érdekében maximálisan kihasználják azokat a lehetőségeket, amelyeket a fizikai korlátok nélküli szellemvilág kínál számukra. Az óriási erőfölényük miatt tehetetlenül szemléljük a tevékenységüket.

A védekezés egyetlen lehetősége a másik túlvilági hatalom, a jóakarató lények segítségül hívása. Az Isten szolgálatában álló szellemek mindenről tudnak, ami a világunkban folyik. Arra is képesek, hogy tájékoztassanak bennünket a ránk leselkedő veszedelmekről, merényletekről. Erre azonban nincs lehetőségük, mert mi nem vagyunk hajlandók kapcsolatba lépni velük, nem kérjük a segítségüket. Sőt, sokan még a létüket is tagadják. Nem használjuk ki a kozmikus információtárban felhalmozódó adatokat, pedig évtizedek óta megvan rá a technikai lehetőségünk. Ebben fénylények ál-

tal működtetett memóriában világunk minden rezdülése rögzítve van. Ez egy olyan szolgáltatás, amit bárki igénybe vehet. A sátáni lények is ezt használják, erre az információbázisra támaszkodva dolgozzák ki alantas terveiket. Ezt még a Mindenható sem tudja megakadályozni. Mint ahogy a nap is egyaránt süt a jó és a rossz emberekre, ez a szolgáltatás is hozzáférhető az univerzum bármely lénye számára.

A longitudinális telekommunikációban rejlő lehetőségek kiaknázatlansága azért is érthetetlen, mert a kisujjunkt sem kellene megmozdítani az érdekében. A Tesla-konverterrel és a Tesla-generátorral ellentétben nem kell kifejleszteni egyik készüléket sem, mert már készen vannak. Dr. Egely György egyik vele készült riportban megemlítette, hogy három volt kollégája kifejlesztette a longitudinális adó- és vevőáramkört. Munkahelyükön a Központi Fizikai Kutatóintézetben erre nem volt lehetőségük, de miután nyugdíjazták őket, nekiálltak, és mindkét készüléket kifejlesztették. Csak nem tudják eladni, mert nem kell senkinek. A kronovizort sem szükséges újra kifejleszteni. Csupán ki kell kérni a pápától. A Szentatya minden bizonnyal belátja, hogy világunk katasztrofális helyzetben van, és ha nem teszünk semmit, akkor el fogunk pusztulni.

A bekért alkatrészek összeszerelése után ez a készülék minden bizonnyal működőképes lesz. A dokumentációját is célszerű lenne elkérni, hogy gyártható, sokszorosítható legyen. Aztán már csak el kellene juttatni egy-egy példányt a világ országaiba, a központi nyomozó, bünyügyi szervekhez. Ha a pápa aggódik a kronovizorral történő visszaélések miatt, akkor a Vatikánban lehetne létrehozni egy lehallgató központot, ahol a különböző országok nyomozói a kapott híreket, a földöntúli figyelmeztetéseket továbbítanák a kormányaiknak.

Budapest, 2018.01.25.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkének leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

© Kun Ákos
Budapest, 2023.

E-mail: info@kunlibrary.net
kel@kunlibrary.net
kunlibrary@gmail.com